

کریدور شمال-جنوب در بوته آزمایش

مرتضی فاخری ۲۷

یادداشت

استمرار بی پایان استراتژی حفظ‌بقاء

غلامرضا مصدق - در دوران جنگ در یکی از عملیات‌ها، عراقی‌ها به سختی در مقابل فشار ما برای شکستن خط مقاومت می‌کردند. با طلوع آفتاب دستور عقب‌نشینی صادر شد. بعد از اطمینان از عقب‌نشینی همه نیروها، من هم شروع به عقب‌رفتن کردم. هنوز چند قدم بر نداشته بودم که با انفجار خمپاره‌ای دو سه متر به هوا پرت شدم. از سوزش جای اصابت ترکش‌ها و خونی که تمام بدنم را در بر گرفته بود مطمئن بودم تا لحظات دیگری خواهم مُرد. اما هرچه منتظر ماندم از مرگ خبری نبود. چون این اتفاق درست لب خط عراقی‌ها افتاده بود، بعد از حدود یک ساعت سر و کله آن‌ها پیدا شد که در حال زدن تیر خلاص به مجروحان بودند. بعد از دور کردن دوربین دید در شب، قطب‌نما، کالک و نقشه‌ها از خود، به پشت خوابیدم تا آن‌ها تصور کنند زنده نیستم. پوتین‌های سه نفرشان را با چشمی که رو به زمین بود را می‌دیدم، به بالای سرم که رسیدند، یکی از آن‌ها گفت این فلان فلان شده مرده و از من دور شدند.

تا نزدیک ظهر همچنان منتظر حضرت عزرائیل بودم ولی خبری از او نبود. کم‌کم به احتمال نجات از محصنه فکر کردم. برای نجات یک امتیاز و چند مشکل داشتم، امتیازم داشتن شناخت کامل از منطقه بود، اما کل زمین مسیر بازگشت رملی (شن روان) و تانیرهای خودی ۱۵ کیلومتر فاصله بود، چون لگن شکسته، روده‌ها سوراخ، زانو و مچ پام زخمی بودند قادر به راه رفتن نبودم و علی‌رغم همراه داشتن آب با وجود شدت تشنگی ناشی از خونی‌ریزی و گرما نمیتوانستم آب بخورم، به علاوه در مناطق رملی روزها حتی در زمستان بسیار گرم و شب‌ها بسیار سرد است. خلاصه اینکه دو شبانه روز چهار دست و پا، بدون نوشیدن قطره‌ای آب و خوردن ذره‌ای غذا، با سختی که توصیف آن ساعت‌ها طول می‌کشد، خود را به نیروهای خودی رساندم.

هدف از ذکر این خاطره شبیه‌سازی آن با شرایط امروز کشور است. با این‌که در آن دو شبانه‌روز تنها بودم و وقت زیادی داشتم، در مسیر طولانی حرکت هم اتفاقات زیادی در اطرافم می‌افتاد، اما به جز در لحظات اولیه زخمی شدن که کمی به خانواده فکر کردم که چطور با مرگ من کنار می‌آیند، در تمام این مدت به بقاء و نجات از مهلکه فکر می‌کردم. به مسائلی از این قبیل که، چطور انرژی محدود خود را حساب شده صرف کنم، به کمین دشمن نیفتم، از مسیر درست منحرف نشوم. تمرکز بر حفظ بقاء، به من برای فکر کردن به درد، تشنگی، گرسنگی و حتی خانواده فرصتی نمی‌داد.

وقتی انسان در شرایطی قرار می‌گیرد که بقایش در خطر است، تا رفع خطر از آن، کاملاً طبیعی است بر مسائل دیگری غیر از حفظ بقاء تمرکز نکند. وضعیت ایران در چند دهه گذشته به گونه‌ای بوده که همواره عمده دغدغه ما حفظ بقاء بوده و از این‌که همچنان سرپا هستیم، احساس پیروزی و غرور می‌کنیم. ما که قرار بود برای سعادت دنیا و آخرت خود و بشریت، دنیا را تغییر دهیم، سال‌هاست که با تحریم، جنگ و فشار همه‌جانبه همین دنیا که در پی سعادت آن بودیم، با جنگ دندان در حال تلاش برای زنده ماندن هستیم.

با جنگ، سایه جنگ، تحریم، فشار اقتصادی، تورم، بیکاری، فقر، بهره‌وری پایین، فرار مغزها، فرصت‌سوزی و غیره، سال‌های سال کنار می‌آییم. چون در مقابل، موفقیتی عظیم به اسسم حفظ بقاء را داریم، که رسیدن به آن ما را از دستیابی به موفقیت‌های دیگر مثل پیشرفت و توسعه اقتصادی بی‌نیاز می‌کند. با این‌که موفقیت‌های غیر از حفظ بقاء، در این شرایط به نوعی لوکس و غیر حیاتی به حساب می‌آیند.

برای حفظ بقاء سال‌های سال در حال باج دادن به همه دنیا هستیم، همه کشورها حتی آن‌هایی که با ما ادعای دوستی دارند، یا از شرایط تحریم ما بهره‌م می‌برند یا مزورانه با کارت ما در رقابت با رقبای خود بازی می‌کنند. منابع محدود و فرصت‌های کشور در چاه ویل استراتژی حفظ بقاء بی‌هیچ چشم‌اندازی برای پایان آن ریخته می‌شود. رقبای منطقه‌ای و همسایگان ما فارغ از دغدغه حفظ بقاء، به سرعت در حال اجرای برنامه‌های توسعه‌ای خود هستند. معلوم نیست ما در آینده‌ای نه چندان دور با شکاف عمیق عقب‌ماندگی اقتصادی خود و پیشرفت سریع رقبای همسایگان خود چه خواهیم کرد؟ من قبلاً از حادثه مجروح شدن ۷۵ کیلو وزن داشتم، سختی آن دو شبانه‌روز و عوارض بعد از درمان موجب شد در زمان کوتاهی ۲۵ کیلو وزن کم کنم و تا چند سال بعد به شرایط عادی بازنگردم و هنوز با گذشت ۴۳ سال از آن واقعه از عوارض آن در رنج هستم. وقتی عوارض و هزینه عبور از چنین مشکلی که فقط چند روز طول کشید برای یک انسان اینقدر زیاد است، برای یک کشور ۹۰ میلیون‌ن سال‌های طولانی چقدر خواهد بود؟

منطقاً، سیاست حفظ بقاء نه یک استراتژی بلکه باید فقط یک تاکتیک با بازه زمانی محدود باشد و الا ...

گفت‌وگوی **سایمد** با مدیرکل دفتر بررسی و مقابله با آلودگی‌های دریایی سازمان محیط‌زیست:

پاکسازی آلودگی گسترده نفتی خلیج فارس ادامه دارد

متوسط عمق آلودگی در سواحل ۱۰ سانتی‌متر و نواحی دریایی تا ۳۰ سانتی‌متر برآورد شده است

۴۲

@Eghtesadsaramad

saramad.darya

www.eghtesadsaramad.ir

سایمد بررسی می‌کند:

عقب‌نشینی تاکتیکی هند برای حفظ موقعیت در «چابهار»

تحریم‌های آمریکا عامل سال‌ها انتظار هندی‌ها برای دسترسی «چابهار»

۴۲

سایمد بررسی کرد:

«ریمدان» در «گیر و دار» سوء مدیریت

۱۰۰۰ دستگاه کامیون پشت‌بی‌تدبیری مرز ریمدان

سایمد گزارش می‌دهد:

«صیادان» «قربانی پنهان آلودگی دریا»

خطر جدی آلودگی نفتی قشلم برای اقتصاد دریای پاپایه

۷۲

تو می‌تونی فردا رو رقم بزنی

این رویا، با حمایت تو واقعی میشه...

حمایت از طریق اپلیکیشن

www.mahak.app

SCAN ME

محک
مؤسسه غیر به‌صحت از
کودکان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org

چرا همیشه خسته‌ام؟

خستگی مداوم می‌تواند نشانه‌ای از مشکلات خواب، تغذیه، سبک زندگی یا سلامت جسم و روان باشد.

خواب و استراحت - خواب ناکافی یا بی‌کیفیت - بی‌خوابی، اختلالات خواب - کار شیفتی و به‌هم خوردن ساعت بدن	تغذیه و سبک زندگی - رژیم غذایی نامتعادل - کم‌آبی بدن - کم تحرکی - مصرف زیاد کافئین
کمبودها و عوامل جسمی - کمبود آهن، ویتامین‌های گروه B و D - اضافه وزن یا چاقی - عوارض برخی داروها و مصرف الکل - بیماری‌های مزمن	شرایط پزشکی و روانی - استرس، اضطراب و افسردگی - آبیه خواب - کم‌کاری یا پرکاری تیروئید - عفونت‌ها و بیماری‌های زمینه‌ای

چه زمانی به پزشک مراجعه کنیم؟

همراه با تغییر وزن، ضعف و اختلال حافظه	بهبود نیافتن یا خواب کافعی	اختلال در فعالیت‌های روزمره
--	--	---

اینفوگرافیک - اقتصاد سرآمد